

716

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 3 czerwca 1953 r.

w sprawie odbywania w kraju praktyk wakacyjnych przez studentów, skierowanych na studia do Z. S. R. R. i krajów demokracji ludowej.

Na podstawie § 5 uchwały nr 709 Prezydium Rządu z dnia 13 października 1951 r. w sprawie odbywania i finansowania praktyk zawodowych uczniów szkół zawodowych oraz praktyk wakacyjnych i dyplomowych studentów wyższych uczelni (Monitor Polski Nr A-91, poz. 1254) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przebywający w kraju podczas wakacji letnich studenci studiujący w Z. S. R. R. i krajach demokracji ludowej, którzy podczas swych studiów dokonali wyboru specjalności, mogą odbywać praktyki na zasadach ogólnych określonych w zarządzeniu nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1952 r. w sprawie czasu trwania, trybu odbywania, planowania oraz zasad opłacania praktyk zawodowych, wakacyjnych i dyplomowych uczniów szkół zawodowych i studentów szkół wyższych (Monitor Polski Nr A-9, poz. 88 wraz z późniejszymi zmianami).

§ 2. Departamenty studiów Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego obowiązane są:

1) ustalić:

- a) szkoły wyższe, które skierują studentów na praktyki i przeprowadzą kontrolę przebiegu tych praktyk,

b) czas trwania i kierunek praktyki dla poszczególnych studentów na podstawie posiadanych wykazów,

c) zakład pracy, w którym student będzie odbywał praktykę;

- 2) przesłać wykaz studentów z podaniem czasu trwania i kierunku praktyki wraz z wykazem zakładów pracy do wiadomości odpowiednich szkół wyższych.

§ 3. Szkoły wyższe po otrzymaniu wykazów, wymienionych w § 2 pkt 2, zawrą bezzwłocznie z odpowiednimi dla określonych kierunków studiów zakładami pracy umowy o praktyki według wzoru, określonego w zarządzeniu nr 13 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1952 r. (Monitor Polski Nr A-9, poz. 89).

§ 4. Skierowania na praktyki doręczą studentom szkoły wyższe.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1953 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *A. Rapacki*

717

ZARZĄDZENIE MINISTRA ENERGETYKI

z dnia 29 maja 1953 r.

w sprawie przekazania uprawnień do wykonywania czynności nadzoru i kontroli nad użytkowaniem energii elektrycznej i ciepłej oraz przekazania uprawnień do orzekania o karach.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 7 ust. 3 dekretu z dnia 28 stycznia 1953 r. o zabezpieczeniu racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej (Dz. U. Nr 9, poz. 26) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się dyrektorów i głównych inżynierów zakładów zbytu energii oraz pracowników działów inspekcji w zakładach zbytu energii wyznaczonych imiennie przez dyrektora Państwowej Inspekcji Energetycznej do wykonywania nadzoru i kontroli w zakresie środków i usprawnień zabezpieczających racjonalne i oszczędne użytkowanie energii elektrycznej i ciepłej oraz w zakresie użytkowania tej energii.

§ 2. 1. Upoważnia się dyrektorów i głównych inżynierów zakładów zbytu energii do wymierzania kar pieniężnych jednostkom gospodarki społecznej w trybie określonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie określenia pracowniczych stanowisk kierowniczych i osób odpowiedzialnych za użytkowanie energii elektrycznej i ciepłej oraz w sprawie trybu postępowania przy wymierzaniu i ściąganiu kar (Dz. U. Nr 30, poz. 114) za:

- 1) nie uzasadnione przekraczanie norm jednostkowego zużycia energii elektrycznej ponad ustalone dla nich wielkości,

2) trwające ponad godzinę przekroczenie poboru mocy podczas godzin szczytowych lub takie przekroczenie poboru energii w ciągu doby ponad ustanowione limity, którego nie można skompensować w ciągu następnej doby,

3) niepodporządkowanie się operatywnym zarządzeniom dyspozytora mocy w zakresie regulowania przebiegu poboru energii elektrycznej,

4) niepodjęcie środków zmierzających do uregulowania dobowego poboru energii zgodnie z ustalonym programem,

5) nieprzestrzeganie lub naruszenie obowiązujących przepisów w zakresie budowy, eksploatacji i bezpieczeństwa urządzeń elektrycznych w zakładach przemysłowych,

6) niewykonanie zaleceń inspekcyjnych dotyczących racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej, poprawienia stanu technicznego urządzeń elektrycznych oraz usunięcie przyczyn mogących powodować awarię lub inne niebezpieczeństwo,

7) uszkodzenie przyrządów mierniczych służących do rozrachunku za dostawę energii elektrycznej lub uszkodzenie plomb nałożonych na przyrządy miernicze,